

De câte ori privesc ziua de mâine...

Florin-Cezar CĂLIN

- Pământu-și regăsește liniștea!
La fel și sufleul meu care place.
(de când ai apărut în viața mea),
Să faci lumină, aducându-i pace.

De câte ori privesc ziua de mâine,
"- Mă-ntreb:- Azi am făcut totu' de-ajuns?!".
(căci eu constat că repede mai vine),
Și încă-n viața ta nu am pătruns.

- Aștept de-un veac ocazia să vină!
(timpul să sune chiar și-n frunze moarte).
- Poate așa, cumva, o să-mi răpună!
Destinul ce mi l-ați zidit din șoapte.

- Covor de frunze moarte mi-e acesta!
(și ca să-l schimb nu știu de voi putea).
"- Mai bine să pornim de-acum fiesta!",
Fiindcă oricum tu n-o vei regreta.

De câte ori privesc ziua de mâine,
"- Îmi amintesc ce mult eu te iubesc!".
- Și că iubirea asta-mi va rămâne!
Sentință ... ce de mult eu mi-o doresc.

Brăila, septembrie 2017